

Predikan 4 efter trettondedagen 29 januari 2017

Predikan om att upptäcka Gud, Den unga människan sa, där, just då, så hade jag en gudsupplevelse. På lägret, just när vi hade en andakt om hur Gud finns i oss, även när vi går sönder.

När den unga människan upplevde Gud, så var det för att hon inte bara hörde fina ord och tankar, som ledarna förberett. Det var för att Gud öppnade och talade inifrån henne, samtidigt. Så tänker jag att det kanske går till. Vår Gudslängtan, som också kommer från Gud själv. Möter ett språk, eller en handling som kommer utifrån.

- tonen som vi har just då i oss, blir samma, som den som är runtomkring, just då. Har du haft sådana upplevelser? Har du haft det, så hur var det då? När tonen i dig är i samklang med Guds ton.

Lärjungarna åkte ut i natten i motvind. De skulle snart också upptäcka Gud i en, Säkert en rätt jobbig natt. Mörkret är inte kul när det dessutom är osäker känsla. För stormens skull. Märkte ni skeendet.

Först blir lärjungarna rädda, för Jesus. De misstänker att det är en vålnad. Sen vågar ändå Petrus fråga. Är det du? Om det är du så säg åt mig att komma. Jesus svarar kom. Och det som händer då är att Petrus går på vatten. Han gör det som han trodde var omöjligt. Men sen börjar han sjunka och då drar Jesus upp honom.

Jesus gör så att han stärker självtilliten hos Petrus. Petrus gick faktiskt en stund med egna ben... Vi måste ha modet att leva. Och ibland måste vi ha modet att gå fast vi är rädda för det kaos som är. Petrus hälsar till oss, från den stormiga nattens värld, att vi måste våga. Även om vi inte klarar oss helt själva, så måste vi våga. Från kaos, eller trasiga relationer.

Tänk om man bara kunde gå på ytan och glida fram. Vilken dröm, men då och då sjunker vi ner. Du som levt med ångest vet hur det är att också sjunka ned, på ett obehagligt sätt. När man ser stormen och känner sig ensam

Men så kommer vi upp. Några upplever att Gud är där, i egen person och direkt drar upp, men ofta får vi hjälp genom en annan människas hand.

Vi kan stärka självtilliten hos varandra. För när man känner att man behöver förändring och får lusten till det, så räcker inte det. Man måste få tilltro till att man klarar det. Det är där vi kan stärka varandra. Det gör vi genom att peppa, efter att ha hört vad den som längtar efter förändring vill. Vi kan inte styra in på hur, men uppmuntra och stärka det starka i personen och se det som varit framgång tidigare, som ett tecken på att det ska gå.

i evangeliet så använder sig Jesus av detta. Han låter Petrus formulera vad han vill. Sen svarar Jesus genom ett bekräftande och uppmuntrar han handling.

Det som Jesus gör är att han fortsätter vara där, när det inte går så bra, Det är också det starkaste vi kan göra för varandra i vänskap. Att vara där och fortsätta dra upp varandra, till den fortsatta vandringen. (är vår församling sådan) ,kan vi erbjuda ett vi i kontrast till det ensamma jag som kanske bara blir en behållare för smärta.

Asså den värld vi lever i är stormig nu, så känner många, men det kommer bli värre. Så tror jag tyvärr. Värre innan det blir bättre. Men hur många människor ska fara illa. Hur många varningstecken på vart vi är på väg, behövs innan vi sluter upp för det goda? Hur mycket nationalism ska förgifta vår kultur. Hur mycket protektionism, ska göda rädsla? Hur bistra vindar ska blåsa innan det lugnar sig?

Kyrkan har mycket att göra, och du har mycket att göra. Men denna predikan blir ingen kommentar till alla de dramatiska händelser som sker i vårt land och andra länder, på den politiska kartan. Men vi måste påminna oss om att varje förändring börjar här.

Jag avslutar med en teologisk term: Kristusrepresentation, men jag vill se det så här. Kristus-representation. Återrepresentation.

Jesus vill ge mod att ta steg som du inte vågar och att räcka ut hand när du behöver. Då kan du vara Jesu hand. Du är en slags kristusrepresentation. Och att det är då Jesus räcker ut sin hand.

När det är som storm i mitt liv, så lyssnar jag extra mycket på andra. Söker i min ambivalens efter något som ska lugna, eller ännu hellre lösa det jag inte löser själv. När du ser någon ha storm i sitt liv, så kan du vara en kristus-representation.

Nattvarden är församlingens rytm i att göra Kristusrepresentation. När det är som mest storm i mitt lilla liv, så tycker jag att nattvarden är det mest fantastiska. För när det stormar blir jag osäker på många saker, men allra mest mig själv. I mässan, så gör vi en kristusrepresentation. Vi presenterar åter Jesus. Presenterar Guds innersta väsen och starkaste kommunikation. En diamant och en alldeles självklar kärlek.

I evangeliescenen. Jesus sträcker ut sin hand mot Petrus utsträckta hand.

I nattvarden Jesus sträcker ut sin hand mot vår utsträckta hand.

När prästen säger kom inför nattvarden, så är det inte eller prästen som säger kom, utan det är Jesu röst vi hör. Det är samma röst, som säger åt oss att tro på livets möjligheter, trots stormen. Kristus lever i dig. Men Kristus är också den som ger livet om och om igen. Kristus är livet. Du får vara mitt i detta. Som påminnelse så firar vi och re-presenterar livet